

fremmed Sprog, naar Bexlen er affattet i dette. Derimod ophæver Paragrafen de tidligere gjældende Bestemmelse i Fdn. 18. Mai 1825 § 7, 3die P., at Bexelsommen skal opgives to Gange, og i Fdn. 1825 § 5, at det i Bexler udstedte til Andres Ordre skal bemærkes, om Udstederen har modtaget Valuta for samme. Om de Grunde, af hvilke man har fundet disse Forskrifter unødvendige, henvises til Motiverne S. 2. Umvendt kræves det af Paragrafen, at Bexlen skal angive Bexeltagerens Navn, hvori indholdes et Forbud mod Udstedelse af Bexler lydende paa Ibandehavere, hvorved Fdn. 18. Mai 1825 § 6 forandres, med Hensyn til hvis Begrundelse der henvises til Motiverne S. 4. Endvidere er det ifølge Paragrafens Lovshed derom ikke nødvendigt, at transerede Bexler saaledes som efter Fdn. 18. Mai 1825 § 1 jfr. § 3, lyde paa at betales paa et andet Sted end Udstedelsesstedet, med andre Ord, Fordringen om distantia loci er opgivet, for ikke at lægge et unødigt Baand paa Benyttelsen af Bexler, jfr. herved Motiverne Bilag B. Side 18 ad § 1 jfr. § 31.

§ 2.

Medens denne Paragrafs første Sætning kun indeholder, hvad der ifølge Fdn. 18de Mai 1825 § 5 er gjældende Ret, tillæder derimod dens anden Sætning i Overensstemmelse med de fleste andre Love, men i Modstrid med Fdn. 18de Mai 1825 § 2, Udstedelse af egne transerede Bexler og bestemmer, at saadanne skulle anses som egne Bexler, se Motiverne S. 5. 6. Modfætning til den gjældende Rets Bestemmelse i Pl. 21de September 1825 jfr. Fdn. 18. Mai 1825 § 9, gives denne Paragraf, for ikke at hæmme Benyttelsen af Bexler, Parterne Frihed til at fastsætte saalang Lovtid for Bexlen, som de finde for godt, jfr. hermed Motiverne Bilag B. Side 4. Næsten ogsaa Reglen, at Betalingstiden skal være en og den samme for dem hele, Bexelsommen der er givne for at fjærne mulig Tvivl om Meningen, og for at undgaa Forvillinger i Bexelomgangen, jfr. Herom Motiverne S. 6. At Betalingstiden skal være fastsat paa en af de fire i Paragrafen opregnede Maader stemmer derimod med de gjældende Bestemmelser i Fdn. 18. Mai 1825 § 8, alligevel ogsaa Paragrafens Slutningsbestemmelse, at den Bexel i hvilken ingen Betalingstid er nævnt, anses som betalbar ved Sigt, antages at være gjældende Ret, om end den udtryffeligt Forbjuder. Den første Sætning stadfæster, hvad der allerede efter Fdn. 18de Mai 1825 § 7 er gjældende Ret. Det samme gjælder om den anden Sætning jfr. Fdn. 18de Mai 1825 § 7, 2det P.,

hvorved dog erindres, hvad ovenfor ved § 1 er bemærket om Stedbetegnelsen ved Transatens Navn som en nødvendig Bestanddel af Bexlens Indhold.

Som allerede ovenfor under § 1 er berørt med Hensyn til den Bestemmelse, at Tid og Sted for Bexlens Udstedelse skal angives i samme, her ses det med Hensyn til flere af den gjældende Rets Bestemmelser om Bexlens Indretning Tvivl, om deres Ikke-Tagtagelse bevirker, at Dokumentet ikke medfører Bexelret. Saadan Tvivl fjærnes af denne Paragraf, idet den bestemmer, at et Dokument, der ikke er affattet overensstemmende med de foran givne Forskrifter, ikke medfører Bexelret. En lignende Tvivl fjærnes ved Paragrafens 2det P. Udskæftet gjør det derfor utvivlsomt, at en Bexel, i hvilken Udstedelsesdagen eller Udstedelsesstedet ikke er nævnt, eller i hvilken Betalingsstedet ikke er angivet i det mindste gjenem en Stedbetegnelse ved Transatens Navn, ikke medfører Bexelret hvortæn mod Transenten eller mod den, der har accepteret en saadan mangelfuld Bexel, og bliver berigjennem vistnok strængere end den gjældende Ret, jfr. Motiverne S. 4 og Betænkningen til det reviderede Udkast S. VIII.

§ 6.

Denne Paragraf stadfæster, hvad der ifølge Fdn. 18de Mai 1825 § 7, 3die P. er gjældende Ret, dog at Paragrafen ikke tillægger det nogen Betydning, at den større Sum oplyses virkelig at være ment, jfr. Motiverne S. 9. For det Tilfælde, at Bexlen udtryffeligt accepteres for det større af de angivne Beløb, hedder det i Slutningen af Fdn. 18de Mai 1825 § 7, at saadan Akcept vil være paa Akceptantens egen Risiko. Denne Bestemmelse findes ikke gjentaget i Udkastet, der saaledes overlader til Domstolene at afgjøre Betydningen af en saaledes meddelt Akcept.

indeholder en ny Regel, der formentes at være stemmende med Bexlens Natur, se Motiverne S. 9.

Andet Kapitel.

Om Transenten's Ansvar.

§ 8.

Denne Paragraf indeholder kun almindelig gjældende Bexelret, der for den danske Rets Vedkommende findes udtalt i Fdn. 18de Mai 1825 § 44 jfr. 47 og § 59.